

“पञ्चात्पिपलमाश्रितो रतिपतिर्देवस्य रत्वोत्-
पले ।
विभ्रत्वा सममैश्वर्यं धनुरिधून् मौष्यान् वदन्
पञ्च च ॥”)
देशविशेषस्थलीयां स्थानविशेषे तस्याविर्भावो
यथा,—
“वाचि श्रीमाधुरीयां जनकजनपदस्याधिनीनां
कटाक्षे
दन्ते गौडाङ्गनां सलिलतजघने चोत्कल-
प्रेयसीनाम् ।
तेजङ्गीनां नितम्बे सजलघनरुचौ कैरलीकेश-
पाश्र्चि
काशांटीनां कटौ च स्फुरति रतिपतिर्गर्जरीयां
स्तम्भे ॥”
इति साहित्यदर्पणम् ॥

रतिपाशकः, पुं, (रतेः पाश इव । ततः स्वार्थे कन् ।)
रतिवन्धविशेषः । यथा,—
“पौङ्गयेदूरयुग्मेन कासुको यदि सुन्दरीम् ।
रतिपाशस्तथाख्यातः कामिनीनां सुखावहः ॥”
इति ऊरुदीपिका ॥

रतिप्रियः, पुं, (रतेः प्रियः ।) कामदेवः । इति
शब्दरत्नावली । सुरतप्रियश्च । (स्त्री, शक्ति-
विशेषः । यथा, देवीभागवते । ७ । ३० । ६८ ।
“गोदावर्थो त्रिसन्ध्या तु गङ्गादारे रति-
प्रिया ॥”)

रतिमदा, स्त्री, (रतेर्मदोऽस्याः ।) अप्सरसः ।
रथा,—
“सशान्दा रतिमदाश्चरसः सुमदाक्षया ॥”
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

रतिमन्दिरं, स्त्री, (रतेर्मन्दिरमिव ।) योगिः ।
इति जटाधरः । मैथुनयहम् । यथा,—
“सञ्चारो रतिमन्दिरावधि सखीकर्णावधि
आहृतं
चेतः कामसमीहितवधि पदव्यासावधि
प्रक्षितम् ।
हास्यं चाधरपल्लवावधि महामानोऽपि
मौनावधिः
सर्वं सावधि नावधिः कुलधुवां प्रेमः परं
केवलम् ॥”
इति रसमञ्जरी ॥

रतिमित्रः, पुं, (रतौ मित्रः कथं इव ।) रतिवन्ध-
विशेषः । तस्य लक्षणं यथा,—
“प्रातयेदूरयुग्मे च कासुको यदि कासुकी ।
रतिमित्रेस्तदाख्यातः कामिनीनां सुखावहः ॥”
इति रतिमञ्जरी ॥

रतिरमजः, पुं, (रत्ना रमजः ।) कामदेवः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

रतिरत्नं, स्त्री, (रतिं लक्षयतीति । लक्ष् + अच् ।)
निधुवनम् । इति, हारावली । ५० ।

रतिरत्नरा, स्त्री, (रतौ रत्नरा ।) चिरञ्जीवा ।
इति शब्दचक्रिका । पिडित्वा प्राक् इति
भाषा ।

रतिसुन्दरः, पुं, (रतौ सुन्दरः सुखावहः ।)
रतिवन्धविशेषः । तस्य लक्षणं यथा,—
“नारीपदद्वयं कामी धारयेद्दृष्ट्ये यदि ।
धृतकण्ठो रमेत् कामी वन्धः स्याद्रतिसुन्दरः ॥”
इति रतिमञ्जरी ऊरुदीपिका च ।

रतुः, स्त्री, (रतीयते इति । स्यार्थार्थक ऋत्-
सौत्रधातुः + “ऋतेरम् च ।” उणा० १ । ६४ ।
इति नूः । अच् च ।) देवन्दरी । सख्यवाक् ।
इति विद्वान्तकौमुद्यासुखादिष्टिः ॥

रतोदहः, पुं, (रतं उदहति प्रापयतीति । उत् +
वह् + अच् ।) कौकिलः । इति शब्दमाला ॥

रत्नं, स्त्री, (रमयति हृषयतीति । रम् + णिच् +
“रमेत् च ।” उणा० ३ । १४ । इति नः
तकारान्तादेशः ।) अश्लक्ष्णः । सुक्तादि ।
तत्पर्यायः । मणिः २ । इत्यमरः ॥ (यथा,
कुमारे । ५ । ४५ ।
“न रत्नमन्विव्यति न्यस्यते हि तत् ॥”)
खजातिश्रेष्ठः । इति मेदिनी । (यथा,
मार्कण्डेये । ८५ । ४५ ।
“स्त्रीरत्नमतिचार्त्तङ्गी द्योतयन्ती दिशस्त्रिधा ॥”)
मार्गिकम् । वचम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
अथ रत्नोत्पत्तिकारणम् । यथा,—
रुत उत्पत्तिः ।
“वचमि परीक्षां रत्नानां वज्रो नामासुरोऽभवत् ।
इन्द्राद्या निर्वृतास्तेन निर्जेतुं तेन शक्यते ।
वरञ्जनेन पशुतां याचितः स सुरैर्मखे ।
वज्रो ददौ स्वपशुतामतिस्वस्रो मखे हतः ॥
पशुवत्स विश्रेत स्तम्भे खवास्याश्रयिन्वितः ।
वज्रो लोकोपकाराय देवानां हितकाल्यया ॥
तस्य सन्ध्यावसुहृत्सु सुविशुद्धेन कर्मणा ।
कायस्यावयवाः सर्वे रत्नबीजत्वमाययुः ॥
देवानामथ यक्षाणां सिद्धानां पवनाश्रिनाम् ।
रत्नबीजमयं ग्राहः सुमहानभवत्तदा ॥” ॥
अथ तस्याकरस्थानानि यथा,—
“सिवायु पततां वेगाद्भिमानेन विहायसा ।
यदुयत् पपात रत्नानां बीजं लज्जन् किञ्चन ॥
महोदधौ सरिति वा पर्वते काननेऽपि वा ।
तत्तदाकरतां धातं स्थानमाधेयगौरवात् ॥
तेषु रचोविष्वक्पालयाधिपान्यसहानि च ।
प्रादुर्भवन्ति रत्नानि तेषु विगुहानि च ।
वज्रसुक्ताङ्गमणयः सपद्मरागाः सुमरकताः
प्रोक्ताः ।
अपि चन्द्रनीलमन्थिरवेदूथ्याश्च पुष्करागाश्च ।
कर्केतवं सपुलकं बधिराक्षसमन्वितं तथा
स्फटिकम् ।
विदुममणिश्च यत्नाद्दृष्टं संयत्ते तज्जैः ॥
आकारवर्णं प्रथमं गुणदोषौ तत्पुलकं परीक्षा
च ।
मूल्यश्च रत्नकुशलेऽन्वित्र्येयं सर्वं प्राख्यायाम् ।
कुलजेनपलायने याति चोपहृतेऽहनि ।
दोषेऽप्युपशुष्यन्ते हीयन्ते गुणसम्पदा ।
परीक्षापरिशुद्धानां रत्नानां पृथिवीसुजा ।

धारणं संग्रहो वापि काथंः त्रियमभीष्टता ॥
प्राक्पञ्चाः कुशलाश्चापि रत्नभाजः परीचकाः ।
त एव नृस्यमात्राया वेत्तारः परिकीर्तिताः ॥”
इति मातङ्गे ६८ अध्यायः ॥

विशेषरत्नपरीक्षा तत्तच्छब्दे द्रष्टव्या ॥*॥ चतु-
र्दश महारत्नानि यथा । रत्नोच्चित्रयः
तत्तनयः शश्विन्दुस्तुर्दशमहारत्नसंज्ञकवर्ण-
भवत् । चतुर्दश महानि रत्नानि यस्य सः ।
रत्नानि तु खजातिश्रेष्ठानि धर्मसंज्ञितोक्तानि ।
“शक्रं रथो मणिः खड्गश्चर्म रत्नश्च पञ्चमम् ।
केतुर्निधिश्च सप्तैवमप्राधान्यं प्रचक्षते ॥
भाष्या पुरोहितश्चैव सेनानो रथकक्षं यः ।
पञ्चाशौ कलमश्चेति प्राणिनः सप्त कीर्तिताः ॥
चतुर्दशैतानि रत्नानि ज्ञेयां चक्रवर्तिना-
मिति । इति विष्णुपुराणे ४ अर्धे १२ अध्यायः
तट्टीका च । (अथ रत्नस्य निरुक्तिः ।
“धनार्थिनो जगताः सर्वे रत्नान्तेऽस्मिन्मतीव यत् ।
ततो रत्नमिति प्रोक्तं शब्दप्राक्खिशारदैः ॥”
अथ रत्नस्य नामानि स्वरूपनिरूपणम् ।
यथा,—
“रत्नं स्त्रीवे मणिः पुंषि स्त्रियामपि निगद्यते ।
तत्तु पांशावभेदोऽस्ति सुक्तादि च तदुच्यते ॥”
अथ रत्नानां निरूपणम् ।
“रत्नं मातृत्वं पुष्करागो माणिक्यमेव च ।
इन्द्रनीलश्च गोमेदस्तथा वेदूथ्यमिन्द्रपि ॥
मौक्तिकं विदुमश्चेति रत्नान्युक्तानि वै नव ।
रत्नं हीरा । मातृत्वं पात्रा । माणिक्यं पद्म-
रागः । इन्द्रनीलः लीला ।
विष्णुधर्मोत्तरेऽपि नवरत्ननिरूपणम् ।
सुक्ताफलं हीरकश्च वेदूथ्यं पद्मरागकम् ।
पुष्करागश्च गोमेदं नीलं मातृत्वं तन्मथा ।
प्रवालसुक्ताश्चेतानि महारत्नानि वै नव ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

रत्नकन्दः, पुं, (रत्नानां कन्दो नवाकुर इव ।)
प्रवालम् । इति शब्दरत्नावली ॥

रत्नकूटः, पुं, (रत्नमयः कूटो षड्भूमस्य ।) पर्वत-
विशेषः । इति शब्दरत्नावली । (स्त्री, हीप-
विशेषः । वशी, कशासरीतुवागरे । २६ । ३ ।
“अस्ति हीपवरं मध्ये रत्नकूटाक्षमनुधिः ।
हृत्प्रतिहृत्तवाकी भगवान् हरिरम्बिना ॥”)

रत्नगर्भः, पुं, (रत्नानि गर्भे लक्षयन्त्या अपिकारे
रस्य ।) कुबेरः । इति त्रिकाण्डशेषः । (रत्नानि-
गर्भेऽस्य ।) सप्तमः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रत्नगर्भा, स्त्री, (रत्नानि गर्भे मध्येऽस्याः ।)
पृथिवी । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३ । उपचारोत्तु
गुणवत्पुत्रवती च ।

रत्नहीनं, स्त्री, (रत्ननिर्मितं हीपम् । प्राक्पार्थिववत्
समासः ।) रत्ननिर्मितस्थानम् । यथा,—
“सिंहखन्धाधिपंरुद्रां नानाकृत्परभूषिताम् ।
चतुर्भुजां महादेवीं नागयज्ञोपवीतिनीम् ॥
शक्रपद्मधुस्त्र्याण्योचनचितयान्विताम् ।
रत्नवस्त्रपरीधानां वालाकैश्चदृशीतनूम् ॥